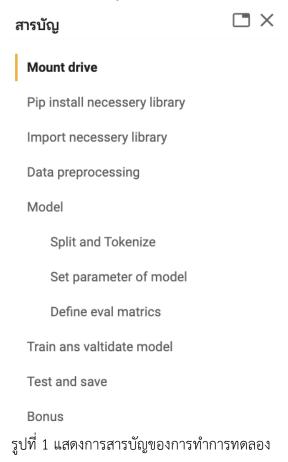
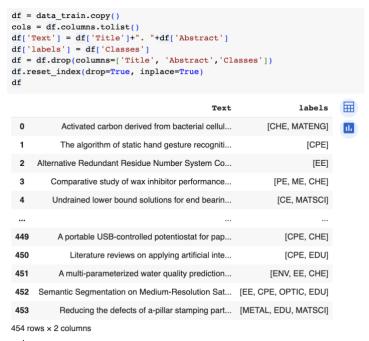
Report Midterm Data 2110531 Data Science and Data Engineering Tools Chapter 1: Introduction

ปัจจุบันในยุคของเทคโนโลยีข้อมูลส่วนใหญ่มักเก็บอยู่ในรูปแบบออนไลน์เพื่อง่ายต่อการเข้าถึงและจัดเก็บ อย่างไรก็ตามเมื่อข้อมูลมีมากเกินกว่าดึงมาใช้งานได้อย่างสะดวก การจัดกลุ่มข้อมูลให้เป็นระเบียบก็เป็นสิ่งสำคัญ โดยในโจทย์ปัญหานี้ที่เป็นการจัดกลุ่มงานวิจัยในสาขาของวิศวกรรมศาสตร์รวมทั้งหมด 18 สาขาประกอบด้วย วิศวกรรมโยธา วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม วิศวกรรมชีวการแพทย์ วิศวกรรมน้ำมัน วิศวกรรมโลหะวิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ วิศวกรรมออพติก วิศวกรรมนาโน วิศวกรรมเคมี วิศวกรรมวัสดุ วิศวกรรม เกษตร วิศวกรรมการศึกษา วิศวกรรมอุตสาหกรรม วิศวกรรมความปลอดภัย"คณิตศาสตร์และสถิติ" ในประเด็น ของวิศวกรรม และวิทยาศาสตร์วัสดุ 454 งานวิจัยสำหรับการให้เรียนรู้แบบจำลอง ซึ่งแต่ละงานวิจัยจะ ประกอบด้วยหัวข้อเรื่องและบทคัดย่อที่ถูกจัดกลุ่มอยู่ในสาขาวิศวกรรมอย่างน้อย 1 สาขาจึงทำให้โจทย์ปัญหานี้ เป็นโจทย์ปัญหาแบบ multi-label และ multi-class text classification โดยการจัดกลุ่มงานวิจัยให้ถูกต้องต้อง มีการเตรียมข้อมูลที่เหมาะสมจากการแบ่งส่วนให้การเรียนรู้เพื่อการประเมินก่อนไปตรวจสอบกับข้อมูลส่วนทดสอบ พารามิเตอร์ที่เหมาะสมจากการแบ่งส่วนให้การเรียนรู้เพื่อการประเมินก่อนไปตรวจสอบกับข้อมูลส่วนทดสอบ

Chapter 2: Data preparation

1. เนื่องจากข้อมูลที่มีในส่วนของข้อมูลขาเข้าหรือประโยคที่จะนำเข้าแบบจำลองเพื่อการเรียนรู้ใช้ได้ทั้งสอง Column จึงรวม Column Title และ Abstract เป็น Column ชื่อ Text และทิ้งแถวที่ซ้ำ

รูปที่ 2 แสดงตัวอย่างข้อมูล Text จากการรวม Title และ Abstract

2. นำข้อมูล Text ที่ได้มากำจัดคำ Stop word ด้วยการเรียกแหล่งเก็บ Stop word ภาษาอังกฤษของ nltk มาใช้พร้อมทั้งเพิ่มเติม Stop word บางคำที่มักเจอในงานวิจัย เช่น คำระบุอย่างจำนวน one, two, three คำเชื่อมอื่นๆอย่าง among, beside เป็นต้น

รูปที่ 3 แสดงตัวอย่างโค้ดการตัด Stop word

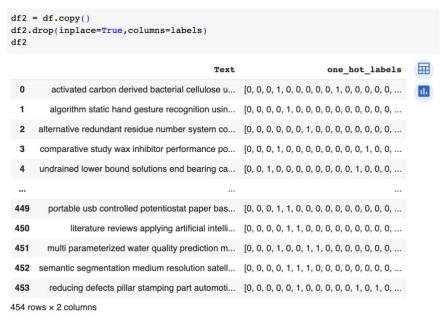
- 3. สร้างฟังก์ชันเพื่อนำไปใช้กับข้อมูล Text โดยมีการใช้คำสั่ง compile เพื่อกำหนดการจับคู่เพื่อการตัด stop word และใช้คำสั่ง sub เพื่อเรียกรูปแบบการจับคู่ที่ compile ไว้มาใช้ตัดคำ stop word จากนั้นก็ นำฟังก์ชันมา map กับข้อมูล Text
- 4. สร้างฟังก์ชัน text_preprocessing เพื่อจัดการกับข้อมูลให้เรียบร้อยมากขึ้นด้วยการใช้คำสั่ง sub เป็น หลักในการแปลคำย่อ เช่น I'm เป็น I am หรือลบอักขระพิเศษ เพื่อให้ข้อมูลสะอาดและแบบจำลอง สามารถวิเคราะห์ได้ดีขึ้น

5. เนื่องจาก labels ยังคงอยู่ในรูปของ list จึงต้องนำข้อมูลมาแปลงเป็นอยู่ในรูป Multi label ด้วยการใช้ คำสั่ง fit_transfrom ด้วย MultiLabelBinarizer() และนำผลที่ได้ไปรวมกับ dataframe เก่าโดยตั้งชื่อ และละ label ตามคลาสต่างๆ

<pre>labels = df['labels'] mlb = MultiLabelBinarizer() one_hot_labels = mlb.fit_transform(labels) encoded_labels_df = pd.DataFrame(one_hot_labels, columns=mlb.classes_) encoded_labels_df = encoded_labels_df.astype(int) encoded_labels_df.head()</pre>																			
	AGRI	вме	CE	CHE	CPE	EDU	EE	ENV	IE	MATENG	матн	MATSCI	ME	METAL	NANO	OPTIC	PE	SAFETY	
0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	11.
1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
2	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
3	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	
4	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	

รูปที่ 4 แสดงตัวอย่างผลการแสดงการแปลงข้อมูลเป็น one hot label

6. นำข้อมูลชื่อคลาสต่างๆมาแปลงเป็น dict แบบตัวเลขเป็นชื่อคลาสและคลาสเป็นชื่อตัวเลขเพื่อเหมาะแก่ การนำไปแปลผลหลังจากได้ผลลัพธ์จากแบบจำลอง

รูปที่ 5 แสดงตัวอย่างข้อมูลสุดท้ายหลังการทำ Preprocessing

Chapter 3: Model

- 1. เริ่มต้นจากการแบ่งข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ (train) และปรับพารามิเตอร์ (validation) โดยการแบ่ง train : validation เป็น 8 : 2
- 2. จากนั้นนำข้อมุลที่ได้มารวมเป็น dict ด้วยคำสั่ง dataset เพื่อง่ายต่อการนำมาปรับเปลี่ยน หรือการ map เข้ากับฟังก์ชันแปลงเป็น token ตามที่รูปแบบที่ต้องการก่อนนำไปเข้าแบบจำลอง

```
df_train, df_val = train_test_split(df_n, random_state=32, test_size=0.2, shuffle=True)

train_dataset = Dataset.from_pandas(df_train,preserve_index=False)

val_dataset = Dataset.from_pandas(df_val,preserve_index=False)

dataset_dict = DatasetDict({ "train": train_dataset, "val": val_dataset})

print(dataset_dict)

DatasetDict({
    train: Dataset{{
        features: ('Text', 'AGRI', 'BME', 'CE', 'CHE', 'CPE', 'EDU', 'EE', 'ENV', 'IE', 'MATENG', 'MATH', 'MATSCI', 'ME', 'METAL', 'NANO', 'OPTIC', 'PE', 'SAFETY'],
        num_rows: 363
})

val: Dataset{{
        features: ('Text', 'AGRI', 'BME', 'CE', 'CHE', 'CPE', 'EDU', 'EE', 'ENV', 'IE', 'MATENG', 'MATH', 'MATSCI', 'ME', 'METAL', 'NANO', 'OPTIC', 'PE', 'SAFETY'],
        num_rows: 91
})
})
```

รูปที่ 6 แสดงผลการรวมเป็น dict

- 3. สร้างฟังก์ชัน preprocess_data ซึ่งเป็นกระบวนการแปลงจากคำเป็น token โดยคำสั่ง tokenizer และ กำหนด labels ของแต่ละ text แบบรวมเป็น column เดียวเพื่อการนำไปใช้
- 4. นำฟังก์ชัน preprocess_data มา map เข้ากับข้อมูล text เก็บในตัวแปล encoded_dataset จากนั้นก็ ทิ้ง colume อื่นๆ ที่ไม่ได้ใช้งานเหลือเพียงจากการแปลงเป็น token (input_ids, token_type_ids, attention mask) และ labels

รูปที่ 7 แสดงตัวอย่างผลการ tokenize

- 5. แปลงให้ข้อมูลเป็นรูปแบบ torch เพื่อการนำไปเข้าแบบจำลองด้วยฟังก์ชัน set_format
- 6. เรียกใช้แบบจำลองที่มีค่าน้ำหนักการให้การเรียนรู้มาแล้วด้วยคำสั่ง
 AutoModelForSequenceClassification.from_pretrain และตั้งค่า parameter ให้ถูกต้องตาม
 เหมาะสม

รูปที่ 8 แสดงตัวอย่างผลเรียกใช้แบบจำลองและการตั้งค่าพารามิเตอร์

7. เนื่องจากจะใช้คำสั่ง trainer จึงต้องมีการตั้งค่า Argument ต่างๆ ตามต้องการด้วยคำสั่ง TrainningAgruments เช่น learning rate epoch การแสดงผลบน wanb

```
training_args = TrainingArguments(
    f"bert-finetuned-sem_eval-english",
    evaluation_strategy = "epoch",
    save_strategy = "epoch",
    learning_rate=learning_rate,
    per_device_train_batch_size=batch_size,
    per_device_eval_batch_size=batch_size,
    num_train_epochs=num_train_epochs,
    weight_decay=weight_decay,
    load_best_model_at_end=True,
    metric_for_best_model="f1",
    report_to="wandb"
)
```

รูปที่ 9 แสดงตัวอย่างการตั้งค่า Argument

8. จากนั้นมีการกำหนดการแสดงวิธีการวัดผลของแบบจำลองด้วยฟังก์ชัน multi_label_metrics ที่เป็นการ ให้สามารถกำหนดข้อมูลจริงและข้อมูลทำนายเพื่อการนำไปวิเคราะห์ค่า f1-score, roc-auc, accuracy และ compute_matrics ปรับให้เหมาะแก่การนำไปใช้ใน trainer โดยมีการเรียกใช้ multi_label_metrics ในการคำนวณผล

รูปที่ 10 แสดงฟังก์ชันที่จะใช้ในการประเมินค่าแบบจำลอง

9. ตั้งค่าแบบจำลองโดยคำสั่ง trainer เช่น แบบจำลองที่ใช้ ชุดข้อมูลทดลองและทดสอบ

```
trainer = Trainer(
    model,
    training_args,
    train_dataset=encoded_dataset["train"],
    eval_dataset=encoded_dataset["val"],
    tokenizer=tokenizer,
    compute_metrics=compute_metrics)
```

รูปที่ 11 แสดงตัวอย่างการตั้งค่า Trainer()

10. ให้การเรียนรู้แบบจำลองด้วย .train()

traine	r.train()				
You're	using a BertTo	kenizerFast token		ease note 0:24, Epoch	
Epoch	Training Loss	Validation Loss	F1	Roc Auc	Accuracy
1	No log	0.393972	0.069371	0.524574	0.032967
2	No log	0.387262	0.075788	0.529629	0.032967
3	No log	0.377185	0.163010	0.555444	0.043956
4	No log	0.354077	0.259312	0.591489	0.043956
5	No log	0.333976	0.308931	0.609716	0.065934
6	No log	0.329523	0.455248	0.674812	0.065934
7	No log	0.308956	0.406398	0.657280	0.098901
8	No log	0.320146	0.403024	0.654648	0.109890
9	No log	0.301980	0.493443	0.705707	0.131868
10	No log	0.306768	0.495883	0.702692	0.142857
	. d	ره		ഴെ	a

รูปที่ 12 แสดงตัวอย่างผลการให้การเรียนรู้เมื่อใช้คำสั่ง .train()

11. และวัดผลด้วย .evaluate()

```
[12/12 00:00]

{'eval_loss': 0.31220418214797974,
   'eval_f1': 0.5964830914285502,
   'eval_roc_auc': 0.7629086229564422,
   'eval_accuracy': 0.14285714285714285,
   'eval_runtime': 0.7394,
   'eval_samples_per_second': 123.071,
   'eval_steps_per_second': 16.229,
   'epoch': 40.0}
```

รูปที่ 13 แสดงตัวอย่างผลการให้การเรียนรู้เมื่อใช้คำสั่ง .evaluate()

12. บันทึกแบบจำลองด้วย save_model และเรียกมาใช้ด้วยคำสั่ง from_pretrain เช่นเดิมเพื่อการนำมา ทำนาย

รูปที่ 14 แสดงตัวอย่างการบันทึกแบบจำลอง

13. จากนั้นวน text ละแถวในข้อมูลชุดทดสอบมาทำขั้นตอนเดียวกันการเตรียมข้อมูลก่อนเข้าแบบจำลองโดย ย่อและนำไปสร้างเป็นตารางโดยมีการกำหนดลำดับของชื่อของ column ให้ตรงกับรูปแบบที่ต้องส่งตรวจ

```
predictions = []
for i in df_test['Text']:
    encoding = tokenizer(i, return_tensors="pt")
    encoding = {k: v.to(trainer.model.device) for k,v in encoding.items()}
    outputs = trainer.model(**encoding)
    logits = outputs.logits
    sigmoid = torch.nn.Sigmoid()
    probs = sigmoid(logits.squeeze().cpu())
    prediction = np.zeros(probs.shape)
    prediction[np.where(probs >= 0.5)] = 1
    predictions.append(np.array(prediction))
```

รูปที่ 15 แสดงตัวอย่างการทำนายผลชุดทดสอบ

14. บันทึกผลลัพธ์ที่ได้ด้วยคำสั่ง to csv

รูปที่ 16 แสดงตัวอย่างผลสำเร็จที่ได้จากการทำนาย

Chapter 4: Results

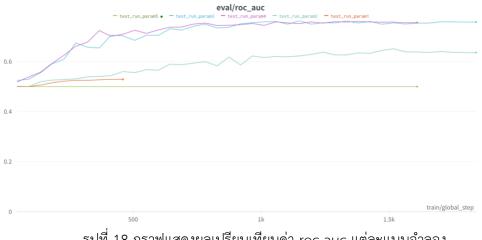
เลือกตัวอย่างผลการให้การเรียนรู้จากการปรับพารามิเตอร์ทั้งหมด 6 ผลการทดสอบโดยมีพารามิเตอร์ ดังนี้ ตารางที่ 1 แสดงผลการทดลองปรับพารามิเตอร์

A A -		Parar	Final Land	Final Macro			
Model	Batch size	Learning	Epochs	Weight	Eval Loss	f1-score	
		rate		decay			
1	8	1e-5	10	1e-3	0.3867	0.0764	
2	8	1e-5	40	1e-3	0.3239	0.3739	
3	8	1e-4	40	1e-3	0.3119	0.5867	
4	8	1e-4	35	1e-4	0.3206	0.6039	
5	8	1e-3	35	1e-4	0.4268	0.0321	
6	16	1e-4	35	1e-4	Out of memory		

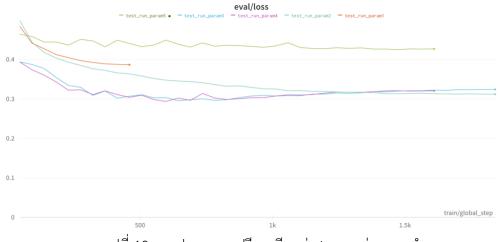
จากตารางพบว่าพารามิเตอร์ในแบบจำลองที่ 4 ได้ผล Macro f1-score สูงสุด จึงเลือกเป็นแบบจำลองที่ นำไปทำนายผล กราฟเปรียบเทียบผลแต่ละแบบจำลอง

รูปที่ 17 กราฟแสดงผลเปรียบเทียบค่า Macro f1-score แต่ละแบบจำลอง

รูปที่ 18 กราฟแสดงผลเปรียบเทียบค่า roc-auc แต่ละแบบจำลอง

รูปที่ 19 กราฟแสดงผลเปรียบเทียบค่า Loss แต่ละแบบจำลอง

Overview	Data Discussion Leaderboard	Rules Team	Submissions	Late Submission
6	6572083621_Sadanan Arsaibun	9	0.59357	53 7d
7	6572009221_Jitti_Pranonsatit	9	0.59141	21 7d
8	6570040221_Jiraporn_Ramjul	9	0.59131	36 7d
9	6670179021_Praerada_Wongsu	9	0.58763	44 7d
10	6572023021_Nattapat_Tantapo ng	9	0.58584	62 7d
11	6670011121_Kingrak_Phairoh	•	0.57912	21 7d
12	6572015021_Chokchai_Fa.	(4)	0.57723	32 8d

รูปที่ 20 แสดง Leaderboard ใน Kaggle competition

จากภาพผลแสดงอันดับใน Kaggle นิสิตได้คะแนน Macro f1-score เท่ากับ 0.57912 จัดเป็นอันดับที่ 11 จาก 30

Chapter 5: Discussion

จากการทดสอบพบว่าเมื่อมีการปรับจำนวนรอบการให้เรียนรู้ (Epoch) Loss มีค่าลดลงเล็กน้อยและ Macro f1-score มีค่าสูงขึ้นถึงประมาณ 4 เท่าต่อมาเมื่อต้องการลดความ overfit จึงมีการทดสอบลดค่า learning rate ในแบบจำลองที่ 3 พบว่าค่า loss ลดลงเล็กน้อยแต่ค่า Macro f1-score มีค่าสูงขึ้นอีกสองเท่าเท่ากับ 0.5867 จากนั้นมีการทดสอบลดจำนวนรอบให้การเรียนรู้เนื่องจากเมื่อสังเกตที่ค่า loss และ Macro f1-score ในส่วนท้าย ค่อนข้างคงที่ การลดจำนวนรอบให้การเรียนรู้จะช่วยลดความ overfit และการใช้หน่วยความจำโดยไม่จำเป็น และ มีการลดค่า weight decay ผลที่ได้พบว่าค่า loss เพิ่มขึ้นเล็กน้อยแต่ค่า Macro f1-score เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4 เป็นค่าเท่ากับ 0.6039 ต่อมาจากแนวโน้มการแปรผกผันของค่า Macro f1-score และ learning rate จึงทดสอบ เพิ่มค่า learning rate ซึ่งผลที่ได้พบว่าค่า loss สูงขึ้นมากตรงข้ามกับค่า Macro f1-score ที่ลดลงอย่างมากแสดง ถึงการลด learning rate เป็น 0.001 มีผลลบต่อการทำนายของแบบจำลอง นั่นคือการปรับ learning rate ให้ เหมาะสมมีผลต่อการทำนายของแบบจำลองอย่างมาก สุดท้ายเมื่อนำแบบจำลองที่ 4ไปทำนายกับข้อมูลชุด ทดสอบได้ผล Macro f1-score เท่ากับ 0.5791 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับผลที่ได้จากการทดสอบข้อมูลชุด Validation

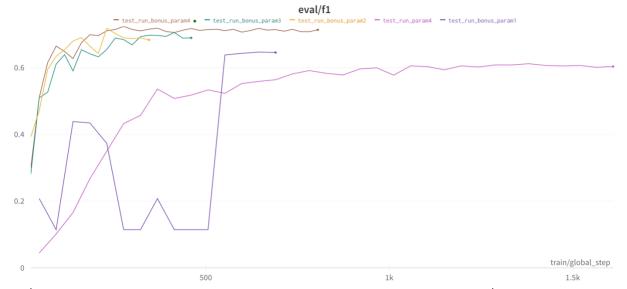
Chapter 6: Conclusion

จากการทดสอบแบบจำลองที่ได้ค่า Macro f1-score ที่สูงสุดมีการตั้งค่า Batch size เท่ากับ 8, Learning rate เท่ากับ 1e-4, Epochs เท่ากับ 35 และ Weight decay เท่ากับ 1e-4 โดยได้ Macro f1-score เท่ากับ 0.6039 และเมื่อนำไปทำนายกับข้อมูลชุดทดสอบได้ผล Macro f1-score เท่ากับ 0.5791 ซึ่งสอดคล้องกัน และจากการปรับพารามิเตอร์พบว่าจำนวนรอบการให้เรียนรู้และ learning rate มีผลอย่างมากต่อการทำนาย แบบจำลองแต่ต้องหากปรับเพิ่มรอบมากไปแบบจำลองอาจ overfit และใช้หน่วยความจำอย่างไม่จำเป็น และการ ปรับ learning rate มากหรือน้อยเกินไปจะทำให้แบบจำลองเรียนรู้ได้อย่างไม่มีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตามการปรับพารามิเตอร์ในการทดสอบครั้งนี้ค่อนข้างไม่ละเอียดและขาดการพิจารณาในส่วน ของความไม่สมดุลของข้อมูลเนื่องจากขาดการจัดการเวลาในเวลาที่จำกัดและการให้การเรียนรู้แบบจำลองแต่ละ ครั้งค่อนข้างใช้เวลา

Bonus ตารางที่ 2 แสดงผลการทดลองปรับพารามิเตอร์ที่ดีที่สุดใน dataset เดิมเทียบกับปรับพารามิเตอร์ใน dataset bonus

		Parar		Macro f1-		
Model	Batch size	Learning	Enachs	Weight	Eval Loss	score
	Datch Size	rate	Epochs	decay		
4	8	1e-4	35	1e-4	0.3206	0.6039
Bonus/1	8	1e-4	15	1e-4	0.3867	0.6460
Bonus/2	16	1e-4	15	1e-4	0.3239	0.6837
Bonus/3	16	1e-4	20	1e-4	0.3119	0.69

รูปที่ 21 แสดงผลเปรียบเทียบค่า Macro f1-score ผลจาก dataset เดิมในแบบจำลองที่ได้ค่า Macro f1-score สูงสุดเทียบกับ dataset bonus

จากการทดสอบพบว่าเนื่องจาก dataset bonus มีจำนวน labels น้อยกว่า dataset เดิมนั่นคือใช้ หน่วยความจำในการประมวลที่น้อยกว่าจึงสามารถปรับขนาด batch size เพิ่มขึ้นได้และสามารถใช้รอบการให้ การเรียนรู้ที่ไม่สูงเท่าเดิมก็ได้ผลการประเมินที่สูงกว่าเพราะแบบจำลองเรียนรู้รูปแบบข้อมูลของแค่ labels 7 labels แต่ถ้าเพิ่มจนมีรอบการเรียนรู้ที่เท่ากันก็จำให้มีความแม่นยำมากขึ้นแต่ต้องพิจารณาถึงความ overfit